

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vtilitate aduersitatis. XII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

fectum non accendimur, ideo frigidi & tepidi remanemus.

3. Si essemus nobis ipsis perfecte mortui, & interius minimè implicati; tunc possemus etiam diuina sapere; & de cęlesti contemplatione aliquid experiri. Totum & maximum impedimentum est, quia non sumus à passionibus & concupiscentiis liberi, nec perfectam sanctorum viam conamur ingredi. Quando etiam modicum aduersitatis occurrit, nimis citò deiicimur, & ad humanas consolationes conuertimur.

4. Si niteremur sicut viri fortes stare in prælio, profectò auxilium Domini super nos videremus de cęlo. Ipse enim certates & de sua gratia sperantes paratus est adiuuare qui nobis certandi occasiones procurat, vt vincamus. Si tantum in istis exterioribus obseruantis profectum religionis ponimus, citò finem habebit deuotio nostra. Sed ad radicem securim ponamus, vt purgati à passionibus, pacificam mentem possideamus.

5. Si omni anno vnum vitium extirparemus, citò viri perfecti efficeremur. Sed modò è contrario sæpe sentimus, vt meliores & puriores in initio conuersionis nos fuisse inueniamus, quam post multos annos professionis. Feruor & profectus noster quotidie deberet crescere; sed nunc pro magno videtur, si quis primi feruoris partem posset retinere. Si modicam violentiam faceremus in principio, tunc postea cuncta possemus facere cum leuitate & gaudio.

6. Graue est assuetudine dimittere, sed grauius est contra propriam voluntatem ire. Sed si non vincis parua & leuia, quando superabis difficiliora? Resiste in principio inclinationi tuę, & malam dedisce consuetudinem, ne fortè paulatim ad maiorem te ducat difficultatem. O si aduerteres, quantam tibi pacem & aliis latitiam faceres, teipsum bene habendo, putò quòd sollicitior esses ad spirituales profectum.

CAPVT XII.

De utilitate aduersitatis.

1. **B**onum nobis est, quòd aliquando habeamus aliquas grauitates & cõtrarietates; quia sæpe hominem ad eor reuocant, quatenus se in exilio esse cognoscat, nec spem suam in aliqua re mundi ponat. Bonũ est, quòd patiamur quandoque contradictiones, & quòd malè & imperfectè de nobis sentiat, etiam si bene agimus & intendimus. Ista sæpe iuuant ad humilitatem, & à vana gloria nos defendunt. Tunc enim melius interiorem testem Deum quærimus, quando foris vilipendimur ab hominibus, & non bene nobis creditur.

2. Ideo deberet se homo in Deo taliter firmare, vt non esset ei

X §

necesse

330 DE IMITATIONE CHRISTI
necesse multas humanas consolationes quærere. Quando homo
bonæ voluntatis tribulatur vel tentatur, aut malis cogitationibus
affligitur, tunc Deum sibi magis necessarium intelligit, sine quo
nihil boni se posse deprehendit. Tunc etiam tristatur, gemit &
orat pro miseris quas patitur. Tunc tædet eum diutius viuere, &
mortem optat venire, vt possit dissolui & cum Christo esse. Tunc
etiam bene aduertit, perfectam securitatem & plenam pacem in
mundo non posse constare.

CAPVT XIII.

De tentationibus resistendis.

1. **Q**uamdiu in mundo viuimus, sine tribulatione & tentatione esse non possumus. Vnde in Iob scriptum est: Tentatio est vita humana super terram. Ideo vnusquisque sollicitus esse debet circa tentationes suas, & vigilare in orationibus, ne diabolus locum inueniret decipiendi: qui nunquam dormitat, sed circuit quærens quem deuoret. Nemo tam perfectus est & sanctus, qui non habeat aliquando tentationes, & plenè eis carere non possumus.
2. Sunt tamen tentationes homini sæpe valdè vtilis, licet molesta sint & graues: quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur. Omnes sancti per multas tribulationes & tentationes transierunt, & profecerunt. Et qui tentationes sustinere nequiverunt, reprobi facti sunt, & defecerunt. Non est aliquis ordo tam sanctus, nec locus tam secretus, vbi non sint tentationes vel aduersitates.
3. Non est homo securus à tentationibus totaliter, quàm diu vixerit; quia in nobis est vnde tentamur ex quo in concupiscentia nati sumus. Vna tentatione seu tribulatione recedente, alia superuenit, & semper aliquid ad patiendum habebimus, nam bonum felicitatis nostræ perdidimus. Multi quærunt tentationes fugere, & grauius incidunt in eas. Per solam fugam non possumus vincere, sed per patientiam & veram humilitatem, omnibus hostibus efficimur fortiores.
4. Qui tantummodo exterius declinat, nec radicem euellit, parum proficiet: imò citius ad eum tentationes redient, & peius sentiet. Paulatim & per patientiam cum longanimitate, Deo iuuante, melius superabis, quam cum duritia & importunitate propria. Sæpius accipe consilium in tentatione: & cum tentato noli duriter agere; sed consolationemingere, sicut tibi optares fieri.
5. Initium omnium malarum tentationum inconstantia animi, & parua ad Deum confidentia. Quia sicut nauis sine gubernaculo, hinc inde à fluctibus impellitur: ita homo remissus, & suum